

דר' יהודה ורצנן לענין שיעור ההפסקה צין
 מקיעה לתרועה, והתוס' בערכין (דף י'
 ע"א ד"ה אין) כ' ג"כ כמו רש"י זר"ה,
 דכתבו דלרצנן דאסור להפסיק המקיעות כמו
 לר' יהודה, ומסתבר שבחוק המקיעות אסור
 בשתי נשימות אלא רק נשימה אחת וזהו
 פחות מכדי נשימה אצל בודאי שאי אפשר
 לחלק המקיעה, אצל אין הבדל צין שני
 כוחות לכוח אחד.

ולפי מה שכתבו בערכין שאין להפסיק צין
 שצרים לתרועה פירושו שצריכים
 לעשות פחות מכדי נשימה ז"א נשימה אחת
 אצל מותר בשני כוחות, אצל לפי התוס'
 בסוכה מותר לעשות ש"ת בשתי נשימות וזהו
 הפסק כדי נשימה וכמו לרצ כהנא אליבא
 דר' יהודה. ודו"ק היטיב כי קררתי.
 ועיין ברמב"ן ובריטב"א זר"ה על אחר, וכן
 באצני נור ובחזו"א.

אוצר החכמה

חנוכה

סימן לו

בחוב מהדרין נר לכאור"א

א

אחת, אצל אם רוצים להיות מן המהדרין,
 ומהדרין פירושו שמכניס עצמו בחיוב
 נפרד*, והרמיה שעושה כאור"א זרכה על
 הדלקתו, דבכל מקום אין על הידור זרכה
 נפרדת, וזהו מה שנמחדש כאן הדין של
 מהדרין, ואין אפשרות שכאור"א ידליק כמו
 שאמרנו, ואף שיחלקו את הנרות לא ידעו
 בני רשות הרבים אם זה מספר בני הבית
 צבית אחד או כמה צבים יש בחצר, והרי זה
 כאין להם פתח בחצר, ולכן מדליק כל אחד
 על פתח ביתו.

ב

ועוד שם בשבלי הלקט מציא דין צסם רצנו
 שלמה על שני צעלי צבים צבית אחד
 והצריכם ה"ר דוד להדליק שתי נרות זה
 צפתת זה וזה צפתת זה אצל י"א שאין
 צריכין צבית אחד אלא להשתתף יחד*.

בטור א"ח סי' תרע"ז צסם רצ שר שלום
 וכ"ה צעיטור ובשבלי הלקט סי'
 קפ"ה צסם צעל הדצרות אנשים הדרים
 צחצר אחת משתתפין צשמן ויונאין כולם צנר
 אחד אצל להידור מצוה נר לכל אחד ואחד
 על כל פתח ביתו. ובספר פתח הדציר שעל
 העיטור מתלבט צדצרו דמאי קסצר אי
 צרש"י לכתחלה על פתח ביתו ואי כתוס'
 הרי החוצ שעל כולם על פתח החצר ע"ש
 [ועיין צצ"ח שם]. ונראה לפרש צצעל
 הדצרות סצר כמו התוס' שהחוצ הוא על
 פתח החצר, ועל כן אם יש כמה צבים צחצר
 אחד מעיקר הדין צריכים כולם להדליק על
 פתח החצר, ואי אפשר להדליק על פתח
 החצר אלא הדלקה אחת, דאל"כ אין היצר
 אם ידליקו כולם, ועל כן אין דרך אלא
 שכולם ישתתפו צשמן ויונאין חוצמן צהדלקה

* אב"ה ע"י בשו"ת רע"א תנינא סי' י"ג שכן ביאר ענין מהדרין ע"ש.

* עיין ביאור הלכה סי' תרע"ז ד"ה עמו.